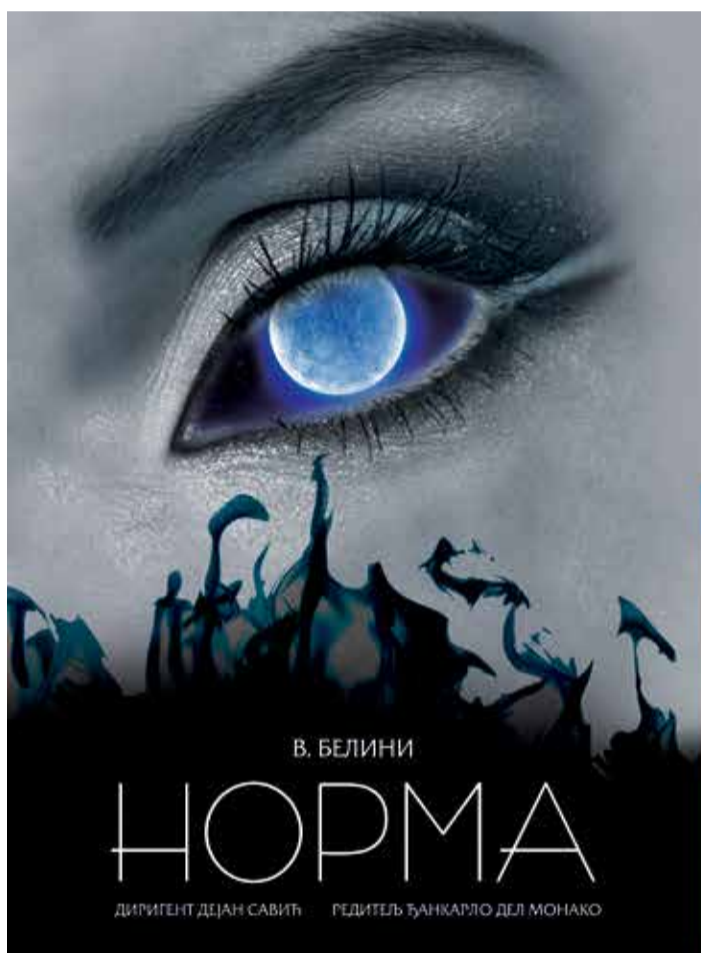

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

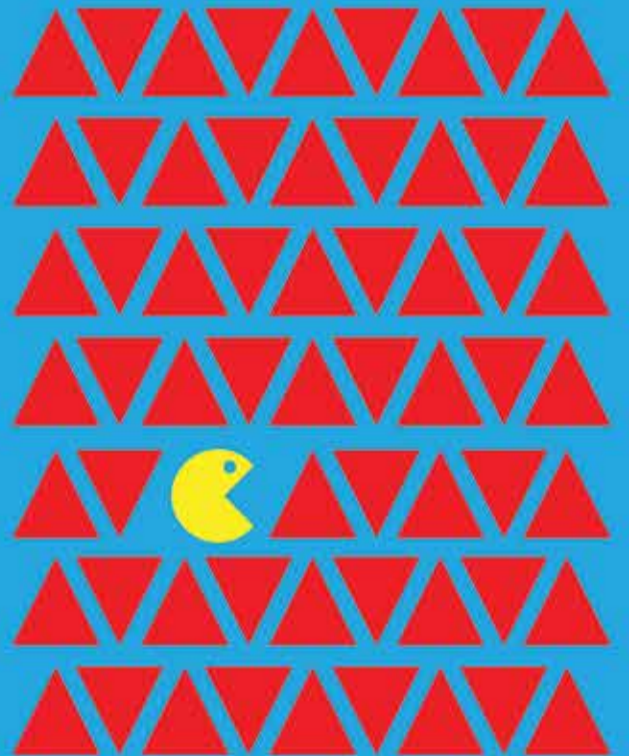
www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

НОРМА
ПРЕМИЈЕРЕ
10. и 17. 6. 2017.
ВЕЛИКА СЦЕНА

**СУМЊИВО
ЛИЦЕ**
ПРЕМИЈЕРА
21. 6. 2017.
СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

БРАНИСЛАВ НУШИЋ
СУМЊИВО ЛИЦЕ РЕДИТЕЉ
АНДРАШ УРЕАН

АПЛАУЗИ, ОВАЦИЈЕ, СЈАЈНЕ ОЦЕНЕ И КРИТИКЕ

Велики успех Дrame у Хрватској

Ансамбл Дrame Народног позоришта у Београду је 5. и 6. маја гостовао у Хрватској, са комадом „Иванов“ А. П. Чехова, у адаптацији и режији Татјане Мандић Ригонат, с Николом Ристановским у насловној улози. Прве вечери представа је одиграна на Међународном фестивалу малих сцена у Ријеци, у оквиру Главног програма, а публика је своје одушевљење речито изразила снажним дуготрајним аплаузом, изузетно високом оценом, као и Наградом „Далибор Форетић“ за најбољу представу Фестивала. На позив селектора Божана Муњина, од 2. до 10. маја 2017. су приказане представе театарара из Хрватске, Русије, Литваније и

Србије, а стручни жири у саставу драматург Жељка Турчиновић и глумци Бранко Цвејић и Елвис Бошњак, одлучио је да нашој представи додели две Награде „Вељко Маричић“ – Хани Селимовић за

оградска представа је изазвала нескривено одушевљење и публике и критике. „Након премијере не баш успелог ХНК-овог, у Загребу је гостовао београдски ‘Иванов’. И било је фамозно“, извештава

представе. Према класичном предлошку, с прворазредним глумцима, који се држе аутентичног текста с модерним приступом, а да га при том не масакрирају. Због којих има смисла бавити се и овим послом и пратити позориште и у ретким тренуцима толико уживати у магији сцене. Било је то вече тријумфа уметности, позоришта и лепоте, која је победила политику, тривијалност и испразност с друге стране“. У изузетно дугачкој и исцрпној критици, у којој сваком аутору и извођачу посвећује по неколико реченица хвалоспева, Хомовец констатује да „овакви светли примјери размене врхунског позоришног садржаја, чак и на релацији Загреб–Београд, кад врхунске представе попут Торбичина ‘Хинкемана’ доживе овације у Београду, а Ригонаткин ‘Иванов’ у Загребу, имају смисла“.

■ Ј. Стевановић ■

Ријечка јублика је предсјави Народной позоришћа у Београду дала једну од највећих оцена које су на овом фестивалу забележене – 4,66!

најбољу женску улогу и Предрагу Ејдусу за најбољу епизодну улогу. Београдски „Иванов“ је имао незахвални задатак, да следеће вечери гостује у Загребу, на сцени ЗКМ-а, дан после премијере истог наслова на сцени ХНК, у поставци литванског редитеља Еимунтаса Некрошиуса. Међутим, бе-

загребачки „Телеграм“. Критичар овог листа, Борис Хомовец, с усхићењем пише: „Татјана Мандић Ригонат нокаутирала је Еимунтаса Нокрешууса. Редитељка београдског ‘Иванова’... показала (је) како још увек постоје одлични редитељи, који нису развикане звезде, који знају направити велике ансамбл

HYUNDAI
NEW THINKING.
NEW POSSIBILITIES.

YUGOROSGAZ

ПОЗОРИШНЕ
НОВИНЕ

Вечерње
НОВОСТИ

ПОПУСТ

ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

НАГРАДА МЛАДОЈ БАЛЕРИНИ

Солисткиња Балета, Татјана Статић, овогодишњи је добитник Награде „Радомир Вучић“, коју Народно позориште додељује младим, талентованим балетским играчима. Жири у саставу Константин Костјук (председник), Владимир Логунов и Мила Драгичевић, посебно је издвојио њене креације Принцезе Флорине у „Успаваној лепотици“, Сванилде у „Копелији“ и Китри у „Дон Кихоту“. Признање ће бити уручено 6. јуна, уочи почетка „Успаване лепотице“ у којем ће Татјана Статић први пут наступити у улози Принцезе Ауроре.

Р. П. Н.

ФЕСТИВАЛ КЊИГЕ

Позоришне новине, заједно са другим издањима Народног позоришта, представљају Издавачку делатност нашег националног театра на другом по реду Фестивалу књиге „Пази шта читаш! – хуманистика, култура, уметност“, који организује Издавачка кућа „HERA-edu“. Фестивал је у просторијама Хотела „Envo“ отворен у среду, 24. маја, а траје до вечерас, 27. маја у 21 сат.

Р. П. Н.

ФИЛОЗОФСКИ ТЕАТАР

Последњи сусрет ове сезоне у оквиру циклуса „Филозофски театар“, биће одржан на Сцени „Раша Плаовић“ у среду, 7. јуна с почетком у 20 сати. Овог пута, гост је филозоф Борис Буден, са којим разговор води Срећко Хорват.

Р. П. Н.

ГАЛА КОНЦЕРТ

Садашњи и некадашњи полазници Оперског студија Народног позоришта „Борислав Поповић“, уз учешће Уметничког ансамбла Министарства одбране „Станислав Бинички“, приредили су Гала концерт 17. маја на Великој сцени.

Дириговали су Павле Медаковић, Стефан Зекић, Дијана Цветковић и Драшко Јанковић, режирала је Ивана Драгутиновић Маричић, сценограф

је била Дуња Костић, а специјални гости били су чланови Децијег хора „Хориславци“. Уметничко руководство Студија чине вокални педагог Софија Пижурица, редитељка Ивана Драгутиновић Маричић, глумца Андреја Маричић (сарадник за сценски покрет) и диригент и клавијски сарадник Стефан Зекић.

Р. П. Н.

ЗЛАТНЕ ЗНАЧКЕ

Глумци Народног позоришта Бранко Јеринић, Марија Вицковић и Калина Ковачевић, међу добитницима су овогодишње „Златне значке“ за допринос развијању културних делатности у Србији, коју додељују Културно-просветна заједница Србије и Министарство спољних послова Републике Србије – Управа за сарадњу са дијаспором и Србима у региону, а под покровитељством Министарства културе и информисања. Признања су уручена на свечаности одржаној у среду 10. маја на Сцени „Раша Плаовић“.

Р. П. Н.

ИНТЕРВЈУ | САЊА КЕРКЕЗ

Норма је круна каријере

Оперски репертоар Народног позоришта у Београду ускоро ће бити богатији за још један велики наслов – чувену Белинијеву лирску трагедију „Норма“, која ће под диригентском управом маистра Дејана Савића, у поставци чувеног италијанског редитеља Ђанкарла дел Монака, премијерно бити изведена 10. јуна на Великој сцени. Насловну улогу Норме, првосвештенице храма, певаће првакиња Опере Сања Керкез, уметница која је током досадашње веома успешне и богате каријере тумачила неке од најзахтевнијих рола сопранског фаха, попут Лучије од Ламермура, Ђилде, Одабеле, Адине, Микаеле, Ане Болен, Виолете Валери, Аиде, Абигаиле, Леоноре...

ти вокални и драматуршки аспект улоге како би се могло ући у режијске пробе и одговорити на захтеве редитеља. Овога пута нисам имала толико времена, јер сам тек крајем априла допутовала из Будимпеште где сам певала Абигаилу у Вердијевом „Набуку“. Истина, понела сам ноге „Норме“ са собом, али нисам могла да будем сконцентрисана на учење, јер је веома тешко радити две улоге паралелно. Но, чим сам се вратила у Београд, почела сам да радим „Норму“ пуном паром и верујем да ће то на крају, све заједно, изгледати веома, веома добро. Биће то велика представа.

● **На чему заснивате тај оптимизам?**

На томе да осим феноменалне Белинијеве музике, имамо одличну

дукције схватим да, колико год сам певала неку од њих, увек има још простора да се научи нешто ново и да могу још боље неке ствари да урадим. Сигурна сам да ће исти случај бити и са Нормом. Обично су премијере, што се тиче неких личних задовољстава уметника самим собом, најслабије, јер је иза вас велики број проба, умор и презасићеност материјалом. Зато, свака представа почиње да живи прави живот тек после премијере.

● **У овој опери је и позната арија „Каста дива“, Нормина нежна и заносна молитва, најчувенија музичка страница из Белинијевог опуса и једна од најпопуларнијих у историји оперске музике...**

Она је заиста веома популарна у целом свету. То је,

заправо, Нормина једина арија, са дивном, нежном, музиком, а све остало су ансамбли, дуети... У овој опери, бар ја тако мислим, постоје и многи други дивни тренуци, музички и драматуршки, али ето, „Casta Diva“ се издвојила као велики хит. И то је прати још од праизвођења „Норме“. Исти је случај у „Травијати“ са аријом „E strano“ и „Винском песмом“ или, пак у „Риголету“ са „La Dona e mobile“.

● **Славна уметница Ђудита Паста, која је била први тумач улоге Норме, казала је Белинију да „Casta Diva“ уопште није каватина, већ „најстрашнија и најтежа арија на коју сам наишла у својој каријери“.**

Да, могу да се сложим са тим, заиста је вокално веома захтевна. Први пут сам је отпевала пре десетак година, а после сам је често изводила на концертима. Та арија тражи филигранску технику, мирна дах, огромну контролу пиана...

● **Норма је стигла у тренутку ваше пуне певачке и уметничке зрелости. Шта даље? Шта за сопрана, после једне такве улоге, може бити изазов?**

Свако од нас има неке своје снове. Када сам ја у питању, Норма је један од њих. Тренутно је тај сан у фази реализације и ускоро ће бити остварен. Шта даље? Има још много улога које бих волела да певам. Уз то, желела бих да што више наступам у иностранству. У томе ми много помаже моја менаџерка Сандра Миланков која има агентуру у Вуперталу. Веома сам јој за-

фото О. Szilvia

● **Норма је, тврде добри музички познаваоци, улога намењена сопрану који мора да поседује изузетну флексибилност, драмску снагу, распон и вештину у извођењу белканто бравура. Је ли потребно још нешто да би се отпевала беспрекорно?**

Искуство. Ово није улога за младе певаче, већ за оне који поседују не само вокално искуство, него и искуство на сцени, потом животном искуство... Тек када вам се тај сублими деси у одређеном периоду живота, онда можете бити сигурни да сте спремни да уђете у једну овакву улогу како бисте је отпевали успешно, беспрекорно. Наравно, у свему томе, улога Норме тражи и манифестацију глумачког талента.

● **Колико је времена потребно за припремање једне такве изузетно тешке и захтевне роле?**

То је индивидуално. Некоме треба више, некоме мање времена. Што се мене тиче, волим да за сваку улогу издвојим најмање шест месеци рада. При том, не мислим само на учење нотног материјала и упевавање, него и на то да је неопходно комплетно савлада-

уметничку и сарадничку екипу. Такође, веома је значајно да у својим редовима имамо светски познатог редитеља Ђанкарла дел Монака, који је изузетно маштовит и иновативан. Мислим да су то сасвим довољни разлози због којих верујем да успех неће изостати.

● **Норма, коју су певале многе славне светске оперске звезде (Марија Калас, Монсерат Кабаље...) сигурно је један од највећих изазова за сваког сопрана. Да ли је, у Вашем случају, ова улога круна досадашње каријере?**

Наравно. Норма је круна каријере сваког сопрана. Она је заиста највећи изазов. Не бих да звучим претенциозно, али та улога не може да се пева ако иза себе немате, као што сам малочас рекла, велико вокално, сценско и животном искуство. Кроз њу ћу, наравно, моћи још више да се развијам као уметник. Такође, сваким новим извођењем, сигурна сам да ће још више напредовати, уосталом, као и све досадашње улоге које сам радила. Никада ни на једној улози коју сам певала нисам престала да радим, и сваки пут кад улазим у нове про-

сваког сопрана

фото Мирко Табаковић

са салом од 2000 места, где гостују велика светска имена попут Пласида Доминга, Илдебранда Д'Арканђела... Имају веома квалитетан ансамбл, велику продукцију и често изводе по две представе дневно.

● Од 2015. године, често гостујете на сцени загребачког ХНК-а. У овој сезони, више пута сте певали улогу Виолете Валери у Вердијевој „Травијати“. Какве утиске носите са тих наступа?

Дивне... Имам одличну сарадњу са колегама, стекла сам пријатеље, публика ме сваки пут сјајно прихвати, а у међувремену сам и много научила захваљујући маестру Никши Барези. Он је врхунски уметник, велики зналац, „шетајућа енциклопедија“ из које можете веома много да сазнате и научите, и највећи диригент са којим сам радила. То што вам каже на првој проби, будите сигурни да ће тако да остане до самог краја, до премијере, јер је он увек не спреман, него пре-

свална за све што ради за мене.

спреман за све што ради.

● Поменули сте, на почетку разговора, да сте недавно тумачили Абигаилу у Вердијевом „Набуку“?

Да, и тај ангажман сам добила преко Сандре. То је било још једно предивно искуство за мене. Државни театар у Будимпешти је озбиљна светска кућа, репрезентативна,

● Шта сте ново научили од господина Барезе?

Схватила сам, на пример, колико „Травијату“ и не знам баш најбоље иако је певам већ 15 година. Захваљујући њему, сада све партитуре учим на други начин, потпуно другачији него раније. Он сматра да гласом дајемо лични печат и да ни-

ко од нас не може да мења партитуру једног Вердија, Пучинија или било кога. Доследност у нотном материјалу мора да буде беспрекорна. Поштујући композиторов тестамент, поштујемо уметност и чувамо оригиналну вредност дела. И тако, нотном дисциплином и својим гласом дајемо публици своју душу и срце.

● Ускоро, крајем јуна, требало би да буде потписан Протокол о сарадњи између Народног позоришта и ХНК-а. Колико је значајно поновно успостављање веза између те две куће?

Веома сам срећна због тога. То је значајна ствар, јер мисија културе и јесте да спаја људе. И ми, као и ХНК, имамо заиста много добрих и

Солисти, Оркестар и Хор Ојере Народног позоришта у Београду музички припремају диригент Дејан Савић, јосић из САД Лари Њуланд и асистент Дијана Цветковић. Банкарло дел Монако је и аутор сценографије (реализатор Мираш Вуксановић, асистент Јасна Сарамандић и Милица Вучковић), костимограф је њејова кћи Силена дел Монако (реализатор Кајарина Грчић Николић, асистент Александра Пецић), помоћник редитеља је Ивана Драгиновић Маричић, а асистент редитеља су Александар Николић и Владан Ђурковић. Насловну ролу сиремају софрани Сања Керкез и јосића Свијлана Декар, улоју Полионеа припремају Јанко Синадиновић и Александар Дојковић, улоју Оровеза Ненад Јаковљевић и Драгољуб Бајић, улоју Адалџизе Драјана дел Монако и Александра Анџелов, улоју Клојилде сиремају Љубица Вранеш и Најнаша Рашић, а улоју Флавија Слободан Живковић и Марко Живковић.

квалитетних појединаца, тако да се надам да ће осим размене уметника и представа, које у сваком случају доносе квалитет, бити простора и за неке копродукције. Данас постоји много одличних уметника, али посао није лако наћи, јер постоји хиперпродукција певача. Искрено се надам да ће успостављањем ове сарадње бити створени услови да београдска и загребачка публика чују и виде дивне уметнике и представе.

■ Микојан Безбрадица ■

ЈУН 2017.

ИЗЛОЖБЕ

● ПРВА ПОСТАВКА аутор Зорица Јанковић

МЛАДИ СЦЕНОГРАФИ радови студената ФПУ у Београду

КОНЦЕРТИ

13. 6 | 18.00 КАД СНОВИ ЗАЗВУЧЕ – Галина Ђорђевић, виолина; Соња Зечевић, клавир; Соња Радојковић, клавир

СЕМИНАР – КРИТИЧКЕ ПРАКСЕ У ОБЛАСТИ УМЕТНИЧКЕ ИГРЕ IV (у оквиру Фестивала кореографских минијатура)

4. 6 | 18.00 ПРЕДАВАЊЕ (за полазнике семинара): ма Татјана Шехић, председник Агенције за културну дипломатију у Бечу, Мандукић – Боденвизер: интеркултурне споне плесних уметности и њихов значај у националној културној баштини
9. 6 | 18.00 ПРОМОЦИЈА: проф. др Вера Обрадовић, Кореодрама у Србији у XX и XXI веку – родна перспектива
5. 6 | 18.00 и 11. 6 | 17.00 РАДИОНИЦЕ (за полазнике семинара) – мр Јелена Кајго, драматург и критичар уметничке игре

КОНЦЕРТИ – ФМУ у Музеју

1. 6 | 18.00 НИКОЛА КОРОВЉЕВ, МИХАЈЛО ЗЛАТКОВИЋ, студенти гитаре, класа Вере Огризовић, ред. проф.
6. 6 | 18.00 САНДРА МАШИЋ, флаута
14. 6 | 18.00 ДОКТОРАНТИ ФЛАУТЕ И КЛАРИНЕТА

ОТВОРЕНА ВРАТА

17. 6 | 12.00

ЈУБИЛЕЈ

23. 6 | 19.30 СЛИКАЊЕ ПОРТРЕТА, 5 година емисије „Портрет плус“ – јавно снимање емисије

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

МЛАДИ СЦЕНОГРАФИ

Нова изложба у Музеју Народног позоришта, „Млади сценографи – пронађено у преводу“, отворена је уочи манифестације „Ноћ музеја“, у суботу, 20. маја 2017. Поставку, која обухвата радове студената сценографије Факултета примењених уметности у Београду, отворили су директор Музеја Драган Стевовић и признати сценограф и професор тог факултета Герослав Зарић. Поставка обухвата низ сценографских скица за класичне комаде као што су Шекспирови „Хамлет“, „Макбет“ и „Укроћена горопад“, Чеховљеви „Иванов“ и „Ујка Вања“, Стеријин „Наход Симеон“, Вердијева „Аида“, али и савремене, попут „Чуда у Шаргану“ Љубомира Симоновића или „Сабирног центра“ Душана Ковачевића, као и неколико макета београдских фасада. У току „Ноћи музеја“ изложбу је посетило неколико хиљада љубитеља уметности, а сви који су то пропустили, поставку могу видети до краја јуна.

Р. П. Н.

ЈУБИЛЕЈ У МУЗЕЈУ

Глумац Народног позоришта Зоран Ђосић и његова супруга Нина Ђосић, обојста Симфонијског оркестра РТС-а, приказали су 50. јубиларни пут Нушићеве „Приповетке једног каплара“ у уторак 16. маја. Ова представа о српско-бугарском рату (1885–86) премијерно је изведена 29. маја 2014. у Библиотеци „Милутин Бојић“, гостовала је у Књажевцу, Лесковцу, Аранђеловцу, Лепосавићу, Косовској Митровици, Грачаници, Зубином Поточку, Тополи, Мионици, Љигу, Нишу, Источном Сарајеву... а у оквиру циклуса „Читалиште–позориште“, на репертоару Музеја Народног позоришта је од почетка сезоне 2014/15.

Р. П. Н.

ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ

СОЛИСТИ, ХОР И ОРКЕСТАР НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ

Петак, 30. јун 2017 | 20 сати
Велика сцена

ИНТЕРВЈУ | ЛАНА КОС

Каријера се гради и са „не“

Млада оперска уметница међународне репутације Лана Кос, гостовала је 29. априла у Народном позоришту као Леонора у Вердијевом „Трубадуру“. Био је то њен деби у овој улози. Разговарали смо с њом непосредно после представе.

мало ниже постављена, али има ту и колоратура и нога које су сличне онима у „Травијати“. Поједини сматрају да је за Леонору потребан неки претерано велики драмски глас. Зашто – па она има свега 16 година, а ни сам Гроф Луна није стар по причи. Сретна сам што сам је у овом тренутку ставила на репертоар и то у Београду, ускоро

ти отров само да би њен љубљени био слободан. Зато се искрено дивим и једној и другој протагонисткињи и обе их обожавам.

● **Која је следећа улога, које жеље се поклапају са реалним могућностима?**

Разговара се о „Ломбардијцима“ у Театру „Ређо“ у Торину, мислим да су они доста близу „Лујзе Милер“ и да ми одговара. Што се тиче нових улога, волела бих у ближој будућности да свом репертоару додам Татјану у „Евгенију Оњегину“. Говорим перфектно руски, моја професорка певања је Русиња и још пре 15 година током сарадње са маестром Ростроповичем сам научила језик, а руску музику јако волим и осећам, тако да озбиљно планирам Татја-

● **Какви су Ваши први утисци?**

Први пут сам певала у Београду и морам вам рећи да је то за мене била посебна одговорност и можда једна од највећих трема уопште до сад. Зашто? Зато што је ово публика са великом традицијом, у историји сте имали пуно и имате још увек пуно квалитетних певача и гласова, тако да знам да код ваше публике није тек тако лако проћи. Сјајно се осећам. Пуно пута је било разговора о Београду, два пута ме је маестро Савић звао, нисам могла јер сам већ имала нешто потписано, али увек сам знала у шали рећи: „да ми нетко да авионску карту за Париз, Њујорк или Београд, идем у Београд“. То ми је била велика жеља, волим ваш менталитет, ту топлину, људскост, дружељубивост, смисао за хумор. Све колеге су овде биле толико драге према мени, публика је такође била дивна, тако да носим прекрасне утиске.

● **Леонору ћете памтити и по томе што сте је први пут отпевали у Београду...**

Леонора је круна у каријери свакој сопранистици која пева Вердијев репертоар. Вердијеве улоге тумачим од своје 21. године, када сам први пут певала Виолету, а сада је већ ево дванаесту годину за редом држим на репертоару. Певала сам и Дездемону и Луизу Милер и Елвиру, али сматрам да је Леонора вокално прави пут након Виолете, јер је Верди ова дела компоновао временски врло близу и мислим да су оне доста блиске. Улога јесте „драмскија“, и

ме очекује 15 представа „Трубадура“ у Грацу, тако да ће то још вероватно „седати у грло“ с временом.

● **Да ли Ви бирате улоге или улоге бирају Вас?**

Каријера се гради и са „Не!“ Пуно пута су ми предлагали и Норму и Тоску и Катарину Измаилову у „Леди Магбет Мценског округа“, ма пуно, пуно улога, чак неке које бих ја волела да певам, али негде осећам да за то још увек није време. Јесте да имам 32 године, али ја певам од своје 17. и имам доста насловних улога на репертоару, то су све протагонисткиње, зато сам опрезна.

● **Леонора каже „Рука ми је хладна, а у срцу ми је ватра“. Докле сте Ви спремни да идете борећи се за своју љубав?**

Моја прича је посебна. Врло млада сам постала мајка, са непуним двадесет и једном, али за љубав се дефинитивно борим и дала бих све на свету. Чак и кад ме људи, оговарају и осуђују, ја се борим за своју садашњу љубав. Људи јако воле судити другима, лично се свакодневно са тим сусрећем, и у медијима и у коментарима других, али не одустајем од своје љубави, борим се за њу свакодневно, на свој начин.

● **Ко је „већа“ хероина – Виолета Валери или Леонора, чија је жртва снажнија?**

То су две потпуно различите личности. У данашње време не знам баш ко би се усудио попи-

Лана Кос је научила да чисти ноше шек са 15 година, а већ са 17 је дебиловала у зајребачком ХНК, и то као Краљица ноћи. Две године касније почине интернационалну каријеру, у Бољшој театру као Најша Росијева у опери „Рај и мир“, уз маестра Мстислава Ростроповича. Следе Зубин Мехија, Никша Бареза, Андреа Бочели, Виџорио Гријоло, Бајерска опера у Минхену, Арена у Верони, Сао Паоло, Палермо, Бразил, Флорида, Кина...

ну, након тога Неду у „Пајацима“ и сигурно Мадам Батерфлај.

● **Кажете да сте као музички почетник свесно „ескивирали часове хора“ и били сте у праву, шта бисте поручили младим певачима?**

Мој десетогодишњи син Адам ми се смеје што сам имала двојку из хора, питао ме је зашто. Ја му кажем, зато што никад нисам била на часовима хора, увек сам маркирала или бежала. Професорица се љутила на мене, а ја сам говорила да се не школујем за хорског певача. У хору бих се, ако отворим глас колико треба, чула превише, па сам се морала стишавати, а сматрала сам да то не треба да радим. Тај мој бунт (осећај), очигледно је био добар. Младим певачима бих поручила да је свако од нас инструмент за себе, јер свако од нас иде на позорницу сам, тако да сам треба владати својом техником и својим гласом, слушати себе и тај свој необјашњиви осећај.

■ Данијела Кнежевић Стевановић ■

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ | ЂАНКАРЛО ДЕЛ МОНАКО

„Норма“ као муз

Ђанкарло дел Монако, један од најзначајнијих оперских редитеља данашњице, у Народном позоришту поставља оперу „Норма“. Наш национални театар у својој историји бележи само једну премијеру „Норме“, давне 1966. Представа је била део репертоара нешто више од две деценије, а онда је „утихнула“. После скоро тридесет година одсуства са наше сцене, познато дело Винченца Белинија ће у новој продукцији, премијерно бити изведено 10. јуна 2017. на Великој сцени. Током своје пребогате уметничке каријере, реномирани редитељ је поставио преко сто оперских дела по оригиналним либретима, на сценама широм света. Његове режије у Метрополитену су сачуване као DVD издања, а режирао је и филмоване верзије оперских дела. Успешно је обављао функције директора и управника у театрима у Немачкој, Француској, Шпанији и Италији. Његов рад је овећан бројним наградама и признањима. Ово је прва режија истакнутог редитеља у Народном позоришту.

Маестро смо питали какво изненађење припрема београдској публици. „То ће бити нешто ново, никако конвенционално, нити досадно. Комбинација традиционалне базе, на неки начин, са новим погледима и новим виђењем стварности. Ова продукција није реалистична, веома је симболична, данашњим речником прави „psycho thriller“, базиран на психологи-

јама личности, на самој трагичности ситуације, а ако заиста желите да сазнате морате доћи да видите“, уз осмех одговара Ђанкарло дел Монако.

Уваженом редитељу је ово трећа

поставка познате Белинијеве опере у каријери. Своју прву „Норму“ је поставио са само 27 година, у Каљарију, када је Норму певала наша уважена примадона Радмила Бакочевић, која је током каријере ову улогу отпевала више од невероватних 500 пута. Римског проконзула Полионеа тада је тумачио отац нашег саговорника, славни тенор Марио дел Монако, који је исту улогу певао два пута и у Београду.

Гостујући редитељ сам однос главних ликова, Норме, Адалђизе и Полионеа, види кроз призму савремене свакодневице: „Која је разлика између прве и друге жене?

Илић у Сарајеву

Солиста Балета Народног позоришта Александар Илић приводи крају пробе балета „Алиса у земљи чуда“ у Сарајеву. Аутор музике је Дарија Јаношевић, Илић је кореограф и редитељ, костимографи су Неира Синанбашић и Мелиса Мусић, сценограф Ве-

дран Хрустановић, а асистент кореографа Катарина Стојковић. У представи учествују солисти и ансамбл Балета сарајевског Народног позоришта, а премијера је заказана за 30. мај на Великој сцени тог театра.

Р. П. Н.

ИНТЕРВЈУ | ЈАКОПО СИПАРИ ДИ ПЕСКАСЕРОЛИ

ичко позориште

Оне су две другарице, а љубавник је један. Полионе воли жене, има двоје деце са главном свештеницом Нормом, али је оставља због друге жене, Адалџизе, и то је стара трагедија. Међутим, он је мушкарац, ратник, гувернер Галије. Нико у овој опери није невин, чак ни Адалџиза. Нико на земљи није невин, ако неко има жену и љубавницу, та љубавница не може бити невина, чак иако је јакко млада. То је суштина, остало је режија“, објашњава редитељ.

Питали смо Ђанкарла дел Монака шта је важније – либрего или музика, и како он проналази решења која ће задовољити критеријуме љубитеља

традиционалног начина представљања италијанске опере. Музички театар је модеран начин читања приче“, додаје он, и закључује: „У суштини, ‘модерно’ не значи увек и добро. Има много лоших савремених режија, а и одличних класичних, тако да не постоји модерно, постоје само добре или лоше режије. Наравно, најважнија је идеја, која долази из главе, а она зависи од редитеља и његовог виђења приче. Лично користим много стилова у свом изразу, а како ћу нешто приказати, зависи од самог дела. Када су опере попут ‘Тоске’ у питању, онда морам бити реалистичан, али ‘Норма’ није реалистична и зато њој прилазим на овај начин. Моје мишљење се никад не мења, јер увек хоћу исто, а то је да направим добру представу, редитељ не сме бити исти,

опере, али и привући нову публику: „Прво настаје текст, па тек онда музика. Композитору је потребан текст, да би настала музика. Касније, музика долази прва, прво чујемо музику, па тек онда речи. Међутим, речи су јако, јако важне. Желим да поставим ‘Норму’ не као класичну оперу, већ да буде у стилу музичког театра. Музика и позориште, уместо сталног

осим што мора поштовати стилове. Позивам публику да дође у позориште, видеће ново читање опере, то не може довољно добро да се опише, може само да се види“, поручује Ђанкарло дел Монако.

■ Данијела Кнежевић Стевановић ■

Диригент преноси емоцију

Јакопо Сипари ди Пескасери, млади, харизматични италијански уметник, поново се представио београдској публици предводећи Оркестар Народног позоришта у балетској представи „Успавана лепотица“, 25. маја 2017. године на Великој сцени. У разговору за Позоришне новине открива нам како се сналази у чаробном свету музике.

● **Пут развоја диригента је веома сложен и дуготрајан. Претпостављам да таленат и добро образовање нису пресудни у овом процесу.**

Апсолутно не. Мислим да је на првом месту лично осећање да је музика једини начин да представиш себе. Чврсто сам уверен да диригент мора да поседује могућност да у датом тренутку пренесе људима емоцију. И то не зависи само од технике, већ и од талента који свако носи у себи. Диригент својим радом преноси публици глас Бога, сакривен у музици, а то је огромна одговорност.

● **У Вашем животу преплићу се каријера правника и диригента. Како објашњавате овај необичан спој?**

Сваки пут када се бавим правом покушавам да, помало, будем и диригент, али и обрнуто. Уверен сам да студије права и музике имају много тога заједничког. На оба пута трагамо за одговорима кроз различите језике, али одговарајући истим потребама. Није лако помирити две потпуно различите сфере, али оне ипак снажно подржавају једна другу. Најзад, кроз људску историју, музика и право су биле базичне науке у развоју младог човека јер обе утичу на стварање бољег бића. Радим већ годинама као асистент на Правном факултету и то доживљавам подједнако озбиљно као и своју каријеру уметника. Ипак, да будем искрен, моја главна љубав недвосмислено припада музици.

● **Која је основна разлика између дириговања балетске представе или концерта?**

Говоримо о потпуно два различита света, без сумње. Пажња коју је неопходно усмерити приликом дириговања балетске представе је, свакако, потпуно другачија од опере или концерта. Лично, веома волим балет јер га сматрам савршеном креацијом уметности. Тријумф лепоте у оквиру којег се игра и музика преклапају савршено. Не заборавимо да је у већини случајева ба-

фото: Leonardo Cestari

Музика има изванредну моћ да уједини различите људе и то је феномен који нисам доживео у другим областима. Невероватно је колико савршено комуницирамо кроз музику, на било ком крају света, упркос различитим традицијама и обичајима. Захваљујући томе, сви смо браћа.

предности лежи у томе да појава младих диригента може лакше да приближи музику млађим генерацијама. Видети младог човека на подијуму добро је за срце, а представља и наду за будућност.

● **Наступате на сценама широм света. У Београду сте имали више запажених наступа. Чини се да овде налазите добру енергију.**

Искрено волим овај град. То сада већ није тајна. Свуда у свету, па и у Италији, увек говорим о Београду као ретком драгуљу, дијаманту који мора бити откривен. Први пут сам у Београд дошао захваљујући маестру Ренату Балестри који ми је често говорио о лепотама Београда. Одмах сам се заљубио. Људи су овде посебни и емитују огромну количину енергије. Такође, присутна је и љубав према уметности и лепоти, и то је фантастично. Желео бих посебно да се захвалим менаџменту Народног позоришта, Оркестру и балетским уметницима који су ме изванредно прихватили.

● **Која је Ваша прва мисао када станете испред оркестра?**

Помислим: Хвала Богу, још једном имам прилику да будем оно што јесам и радим најлепшу ствар у животу.

■ Бранкица Кнежевић ■

Деби Черомухине

Маргарита Черомухина први пут наступа у улози Сванилде у „Копелији“ Леа Делиба, 30. маја. Партнери су јој Игор Пастор као Франц и Милан Рус у улози Копелијуса. Аутори кореографије су Љубинка и Петар Добријевић, а солистима и ансамблом Балета и Оркестром Народног позоришта диригује Ђорђе Павловић.

Р. П. Н.

ТРИ ПИТАЊА ЗА СЛОБОДАНА БЕШТИЋА

Глумац као аутор

● Припадате групи глумаца са којом Андраш Урбан очигледно воли да ради. Које су специфичности његовог стваралачког процеса?

Он је редитељ који глумца води кроз процес. На почетку се ансамбл упознаје са основним темама комада, али за разлику од других редитеља, Урбан тражи од глумца став, лични став према тим идејама. Тај став не може да буде глумљен, одигран кроз реплике лика, већ мора да буде јасан коментар глумца у односу на лик. Као у Брехтовом позоришту, лик је само средство којим глумац и редитељ исказују свој однос према теми. Врло често нам говори да не играмо лик, да се не удварамо публици, већ да разумемо ситуацију и схватимо какве су последице таквих поступака у стварном, друштвеном животу ове земље. Можда се исувише благонаклоно смејемо ликовима као што су Јеротије, Жутиловић, Зеленићка или Шербулић. Писац их исмева, али последице њихових речи и поступака некога коштају живота. Урбан нас наводи да схватимо колико такви људи, када дођу до позиција моћи, постају опасни за друштво. Он заоштрава околности комада да би публику пробудио из летаргије и навео гледаоца да се пита да ли су те идеје само смешне, или нам осветљавају корен проблема које и данас имамо због некритичког односа према таквом понашању. Да би то постигао, Урбан нас води кроз процес импровизација: дискусије са унапред задатим а променљивим ставовима, интеракције ликова у замишљеним околностима, етиде на тему одређених односа из комада. Из таквог материјала настају не са-

мо сцене, већ и нов начин глумачке игре, у којем глумац није више пасивни извођач, већ и аутор. У тренутку када ја као глумац имам

После великог успеха са Стеријиним „Рогољуцима“, Андраш Урбан са драмским ансамблом Народног позоришта у Београду припрема комад нашег другог великог комедиографа, Нушића. Премијера „Сумњивој лица“ је најављена за 21. јуни на Сцени „Раши Плаовић“, а уз Урбана који је и аутор сценографије, ауторски тим чине драматурзи и сарадници редитеља Каиша Ђармаић, драматурзи Молина Удовички Фојез, ко-сценограф Марина Сремац, композитор Ирена Појовић Драговић и лектор Љиљана Мркић Појовић. Улоге тумаче Слободан Бешић (Јеротије Панић), Нела Михаиловић (Анђа), Сузана Лукић (Марица), Павле Јеринић (Вића), Никола Вујовић (Жика), Хаџи Ненад Маричић (Милислав), Небојша Кундачина (Таса), Милош Ђорђевић (Алекса Жуњић), Анастасија Мандић (Газда Сјаса, Газда Миладин), Бојан Кривокапић (Ђока) и Драјан Николић (Јоса).

критички став према идеји писца и у тексту тражимо оне слојеве који нама данас говоре о свакодневној стварности, а не о намерама писца

да, на пример, забави публику, тада ја исказујем лични а не пишчев став. У таквом процесу глумац не може да буде пасивни

купног ансамбла?

То зависи од редитеља. Ако промишљено води процес, а не формално, неприпремљено или, још горе, да би прикрио недостатак идеја, онда овакви процеси постају важни за развој ансамбла

као целине,

као и сваког глумца понаособ.

Тако померамо

границе,

истражујемо

нове приступе

теми, приближавамо

комаде новој публици.

У Народном позоришту је било редитеља

фото Владимир Шторчић

који су водили сличне процесе, па је наш ансамбл уигран и спреман да одговори на најразличитије захтеве редитеља: покрет, глас, физичка радња, психолошко нијансирање или ансамбл игра прилагођени захтевима савременог гледаоца. Увек сам се залагао за такве процесе рада на представи, јер сам знао да се само тако напредује и померају личне и заједничке границе у уметности.

● **Колико су такав приступ текстуалном предлошку и пут до коначне представе значајни за развој глумца, али и цело-**

ла који су водили сличне процесе, па је наш ансамбл уигран и спреман да одговори на најразличитије захтеве редитеља: покрет, глас, физичка радња, психолошко нијансирање или ансамбл игра прилагођени захтевима савременог гледаоца. Увек сам се залагао за такве процесе рада на представи, јер сам знао да се само тако напредује и померају личне и заједничке границе у уметности.

● **На Сцени „Раши Плаовић“ већ две године редовно играете монодраму „Моје награде“ – ауторски пројекат који сте осмислили и реализовали са Мајом Пелевић. То је послед-**

њих деценија редак пример овакве позоришне форме на сцени нашег националног театра. Какве су реакције публике?

Приметио сам разлику у реакцијама публике на премијери и првих неколико реприза, и реакције публике која је долазила касније. У почетку су у публици били људи који су читали Бернхарда и знали нешто о њему, па им његова дугачка и компликована реченица није сметала. Проблема су препознавали из личног искуства, и иронија којом се писац служи им је блиска. Када су на представу почели да долазе људи којима тај начин изражавања није близак и који са напором прате Бернхардову мисао, осетио сам да његове духовите опаске више не изазивају никакву реакцију у публици, као да их не примете у гомили речи и фраза које се у тексту понављају као у некој композицији. Зато су и моје говорне радње данас мало другачије него на премијери. Сада публика слуша представу у тишини и концентрацији, а после говора о Европи данас, публика реагује веома емотивно, погађа их тема која представља њихово свакодневно искуство. И наравно, на причу о Југославији сви реагују са посебним интересовањем. Представа је имала одличан одзив код колега из професије, а занимљиво је да су направљене и неке емисије на телевизији поводом представе и питања које она покреће: однос уметника према делу и наградама које уз то дело иду, однос крутих академских структура или политичке бирократије према ствараоцу, као и питање куда иде Европа данас.

■ Јелица Стевановић ■

ЛЕТЊИ ФЕСТИВАЛИ И ГОСТОВАЊА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Од Сомбора до Шангаја

Култна балетска представа Народног позоришта „Ко то тамо пева“ на музику Војислава Костића и у кореографији Сташе Зуровца, синоћ је свечано отворила највећи драмски фестивал у земљи, Стеријино позорје. У такмичарском програму овог фестивала наш национални театар представља „Електра“ Данила Киша у режији Иве Милошевић, прекутра, 29. маја 2017.

Већ 6. јуна „Бизарно“ Жељка Хубача у режији Снежане Тришић, гостује у Црногорском народном позоришту у Подгорици, на Ревизији представа народних позоришта из

Софоклова трагедија „Антигона“ у режији Јајоша Марковића, са великим успехом је 29. и 30. априла изведена на зашвањању ревијалној XIX интернационалној позоришној фестивалу у Ада-ни, Турска, на сцени Државној позоришта.

региона (поводом 20 година нове зграде ЦНП-а), а Чеховљев „Иванов“ у режији Тање Мандић Ригонат 13. јуна учествује на МНТ ФЕСТ-у у Скопљу. На јубиларном,

25. позоришном маратону у Сомбору, који се ове године одржава под слоганом „Коцка је бачена“, Народно позориште гостује са две представе: 16. јуна се игра „Бела кафа“ Александра Поповића у режији Милана Нешковића, а следеће вечери ће бити изведена Шилерова „Марија Стјуарт“ у режији Милоша Лолића.

Ансамбл представе „Дама с камелијама“ Александра Диме Сина у режији Југа Радивојевића, од 3. до 17. јула борави у Кини. У оквиру турнеје која је организована у склопу међудржавне сарадње, представа ће три пута (7, 8. и 9. јула) бити изведена у Народном уметничком

Дама с камелијама

позоришту у Пекингу на Интернационалном фестивалу. После тога уметници иду у Шангај, где ће 14. и 15. јула играти представу у Шангајском театру. За то време, „Иванов“ ће гостовати на Фестивалу „Пургаторије“ у Тивту 7. јула, а исти фестивал ће 31. августа затворити ба-

летски ансамбл са представом „Ко то тамо пева“. Почетком септембра, једна од најновијих представа Народног позоришта, Толстојево „Царство мрака“ у режији Игор Вука Торбице, гостује на ФИАТ-у у Подгорици.

■ Ј. Стевановић ■

ФЕЛТОН / ЛИЧНОСТИ БЕОГРАДСКОГ БАЛЕТА (63) / ПИШЕ МИЛИЦА ЗАЈЦЕВ

Игор Пастор – млади играч, много улога

Истакнути балетски уметник младе генерације Балета Народног позоришта у Београду, Игор Пастор (1990) завршио је Балетску школу у родном Новом Саду и одмах по дипломирању, 2009. године, ангажован је као трећи солиста у балетском ансамблу Српског народног позоришта. У сезони 2009/10. истакао се у Pas de deux из првог чина Адамове „Жизеле“ и солистичким деоницама (Pas de trois, Шпанска игра) у „Лабудовом језеру“, а показао је и сигурну неокласичну технику у балету „Шампањац и јагоде“. Исте године игра солистичке улоге у Балету Народног позоришта у Сарајеву, у којем је усавршавао своју примерну класичну балетску технику у дуету из „Жизеле“, као полетни Франц у „Копелији“ и елегантни Син краља у балету „Катарина, босанска краљица“.

Балет Народног позоришта у Београду ангажује Игора Пастора 2010. године, као другог солисту који са успехом интерпретира

целокупни репертоар класичног, неокласичног и савременог стила у овом ансамблу. Иако млади играч, Пастор са знањем и ентузијазмом игра велики репертоар, што је навестио већ својом првом соли-

Балет Народног позоришта у Београду данас у својим редовима има веома њерсијективне младе играче, у које сада и Игор Пастор већ њошврћеним техничким и изражајним остварењима.

стичком улогом на београдској сцени, као Златни бог у балету „Бајадера“ у поставци Г. Комлеве (2011). Лаки и високи скокови и окрети красили су његове наступе у солистичким деоницама у балетима „Дама с камелијама“ (Л. Пилипенко), „Краљица Марго“ (К. Симић), „Ко то тамо пева“ (С. Зуровац), „Александар“ (Р. Савковић), „Јесење цвеће“ (М. К. Пјетрагала). Посебно треба истаћи идео Пастора у складном извођењу три краћа балета „Triple

Bill“ – „Наполи“ (О. Бурнонвил), „Интервал“ (З. Марковић), „Шест плесова“ (Ј. Килијан), у шесто-чланом ансамблу истакнутих солиста (2012).

Веома брзо, у наредних пет година, Пастор остварује веома захтевне насловне улоге у балетима „Петар Пан“ (Б. Стајвел), „Крцко Орашчић“ (К. Костјуков), „Доријан Греј“ (В. Логунов), затим Принц Дезире у „Успаваној лепотици“ (В. Логунов), Син у балету „Они“ Ђ. Макаревића и, недавно, Базил у „Дон Кихоту“ у поставци В. Васиљева.

Поред овог заиста великог и успешног ангажмана у матичном ансамблу, Пастор је и гостујући

уметник у представама Опере и театара „Мадленианум“ – „Орфеј у подземљу“ и „Крвава свадба“ у кореографији К. Симића и „Собарева метла“ и „Балада о месецу луталици“ у поставци А. Илића.

Успеси Игора Пастора на балетској сцени донели су му, осим признања публике, и значајне стручне награде. Он је 2014. добио Награду „Радомир Вучић“ коју Народно позориште додељује младим, талентованим балетским играчима до 28. године живота за остварене солистичке и главне улоге из репертоара, а годишњу Награду Народног позоришта за најбоље индивидуално уметничко остварење у сезони 2013/14. добио је за улогу Крцка Орашчића у истоименој представи. За изванредно остварен играчки лик Доријана Греја у истоименом балету В. Логунова, Игор Пастор је 2015. добио Награду „Наташа Бошковић“, коју Удружење балетских уметника Србије додељује за најбољу интерпретацију неокласичне улоге у протеклој сезони.

(наставиће се)

ФЕЛТОН / 175 ГОДИНА ОД ОСНИВАЊА ПРВОГ ТЕАТРА У БЕОГРАДУ, „ТЕАТРА НА ЂУМРУКУ“ (6) / ПИШЕ ЈЕЛИЦА СТЕВАНОВИЋ

Репертоар Театра на Ђумруку

Упоменутом огласу који су 20. децембра 1841. објавиле „Новине Србске“, тек формирани Театар на Ђумруку позива, поред глумца, и писце и преводиоце да шаљу текстове за извођење. Иако први такве врсте на нашем поднебљу, конкурс се не разликује од данашњих: „Сочиниоци да изволу своја Театрална дела под печатом, прикритим именом, послати (како би се свако пристрастије избегло), па ће се тек онда отворити, кад се дело прими; а дела која се не би примала, послаће се без отварања имена натраг онамо, куда сочинитељ назначи“. Како наводи Светислав Шумаревић, „у овом позиву опредељени су још и хонорари за сочинитеље и преводичке позоришних комада. Хонорар се креће за оригинале од 6 до 15 цесарских дуката, а за преводе од 4 до 8... У одушевљењу за позориштем многи су сочинитељи и преводници бесплатно уступили своје комаде. Први се одазвао Марко Карамата (после свега четири дана) и поклобно свој превод ‘Карташа’ (са италијанског)... Међу поклонима су се

виду број становника у ондашњем Београду (10–12.000) и чињеница да је позоришни подухват био пинирски, сасвим је јасно да се „позоришни репертоар“ не може мерити данашњим аршинима. Било је тешко напунити салу и једном, а представе које су у току тих неколико месеци одигране два пута, биле су ретке и обично су говориле о популарности коју је наслов стекао на првом извођењу (или су омогућавале глумцима да припреме неки мало захтевнији нов комад). Другим речима, глумци „Театра на Ђумруку“ су играли по две премијере недељно! Ритам извођења представа је ремећен у ретким приликама: о Божићу и Ускрсу, услед припрема за глумачке „кориснице“, временских непогода, али, понекад, и зато што глумци нису стигли да припреме нов комад.

Милорад Т. Николић је, стрпљивим, преданим и исцрпним истраживањем докумената као што су рачуни за штампање плаката и улазница, извештаји о приходу, новинске вести и сл, успео да реконструише комплетан репертоар нашег првог театра, по датумима (в.

његову књигу „Театар на Ђумруку“), који овде не можемо пренети у целини. Рецимо само да је од 7. новембра 1841. до 16. августа 1842. београдска публика видела 55 домаћих и страних комада, који су одиграни укупно 64 пута. Неке пред-

Поред Стерије и Аишанасија Николића, око новој шеаири су се окупили већ остварели Јоаким Вујић, Владислав Сјојадиновић „Цикош“, Марко Карамата, Павле А. Појовић (уредник „Новина Србски“), Лаза Зубан... Они су њисали оригиналне комаде, ѡреводили а чесио и ѡрефрђивали, ѡосрђљавали“ иносђрђрана дела како би их ѡрибђили младој беођрадској ѡублици.

ставе су имале репризна извођења, а било је и вечери када су играна по два краћа комада. Понекад је, како бележи Николић, „као додаток неким краћим комадима извођен и ‘јуначки табло’, тј. живе слике уз блесак бенгалских ватри, у разним светлосним ефектима, што је била једна атракција готово свих путујућих позоришта до наших дана“.

налазили: ‘Смрт Стефана Дежанског’, ‘Тврдица или Кир Јања’, ‘Женидба и удадба’, ‘Превара за превару’, ‘Владислав’, ‘Зла жена’, итд“.

Најплоднији и најизвођенији писац, уједно и највећи дародавац, без којег овај наш први театар свакако не би могао да оствари тако богат репертоар, био је Јован Стерија Поповић о којем ће овде бити речи посебно.

Као што је речено, представе су игране два пута недељно – четвртком и недељом. Ако се имају у

Заступљени су били разноврсни жанрови: херојске драме, трагедије, грађанске драме, мелодраме, комедије, шале и лакрдије у једном чину... Светислав Шумаревић тврди да је публика највише волела „историске домаће комаде и позоришне игре са певањем, уз пратњу ‘кнежеве гарнизоне банде““, док Николић на основу извештаја о приходима укусу ондашње публике тумачи мало другачије: „публика није много волела комедије, а поготову једночине... имала је више смисла за трагедије и озбиљне драме“. Ни репризе нису биле популарне, осим у ретким случајевима историјско-националних комада, као што су били „Ајдуци“, „Краљевић Марко и Арапин“, „Милош Обилић“, „Светислав и Милева“ или трагедија Стефана Стефановића „Смрт Уроша V“, која је у јануару играна два пута са великим успехом. Већ за премијеру која је била на Богојављење, владало је толико интересовање „да сви људи ни места имати могли нису, него су многи кућама враћени“, а новине су писале да се „тежење за изображенијем код Србина пробудило, за изображенијем оним, које се у театру поцрпети може“.

(наставиће се)

РЕПЕРТОАР ЗА

ЈУН 2017.

ВЕЛИКА СЦЕНА

сезона
2016/17.

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

ЈУН	01.	ЧЕТ.	19.30	СЛИКА ДОРИЈАНА ГРЕЈА	
				балет у кореографији Владимира Логунова, према роману Оскара Вајлда	
	02.	ПЕТ.	19.30	МАРИЈА СТУАРТ	
				драма Фридриха Шилера	
	03.	СУБ.	19.30	МАЈКА ХРАБРОСТИ И ЊЕНА ДЕЦА	
				драма Бертолта Брехта	
	04.	НЕД.	19.30	ВЕЛИКА ДРАМА	
				драма Синише Ковачевића	
	06.	УТО.	19.30	УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА	
				балет П. И. Чајковског	
	07.	СРЕ.	19.30	АДРИЈАНА ЛЕКУВРЕР / са гостима	
				опера Франческа Чилес	
	08.	ЧЕТ.	19.30	ЖЕНЕ У <i>D-MOLU</i> / ДУГА БОЖИЋНА ВЕЧЕРА	
				једночине балети; кореограф Раду Поклитару	
	09.	ПЕТ.	19.30	ИЗБИРАЧИЦА	50%
				комедија Косте Трифковића	
	10.	СУБ.	19.00	НОРМА / ПРЕМИЈЕРА I	
				опера Винченца Белинија	
	11.	НЕД.	12.00	Х МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ МУЗИКЕ И ИГРЕ „АМАДЕУС“	
				концерт лауреата	
		НЕД.	20.00	ДЕРВИШ И СМРТ	
				Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића	
	12.	ПОН.	19.30	ВЕЛИКА ДРАМА	
				драма Синише Ковачевића	
	13.	УТО.	19.30	ЖИЗЕЛА	
				балет Адолфа Адама	
	14.	СРЕ.	19.00	ДОН КАРАЛОС / представа посвећена Бранку Пивничком (1917–1983)	
				опера Ђузепе Вердија	
	15.	ЧЕТ.	19.30	ЧУДО У ШАРГАНУ	
				драма Љубомира Симоновића	
	16.	ПЕТ.	19.30	КРАЉИЦА МАРГО	
				балет на музику Горана Бреговића	
	17.	СУБ.	12.00	ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ О ГОРДАНИ ЈЕВТОВИЋ	
				аутор Владимир Јовановић	
		СУБ.	19.00	НОРМА / ПРЕМИЈЕРА II	
				опера Винченца Белинија	
	18.	НЕД.	19.30	РИЧАРД ТРЕЋИ	
				драма Вилијама Шекспира	
	19.	ПОН.	19.30	ВЕЛИКА ДРАМА	
				драма Синише Ковачевића	
	20.	УТО.	19.30	ТРАВИЈАТА / са гостима	
				опера Ђузепе Вердија	
	21.	СРЕ.	19.30	КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА	
				опера Пјетра Масканија	
	22.	ЧЕТ.	19.30	УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА	
				балет П. И. Чајковског	
	23.	ПЕТ.	19.00	РОДОЉУПЦИ	
				комедија Јована Стерије Поповића	
	24.	СУБ.	19.00	ОТЕЛО / са гостима	
				опера Ђузепе Вердија	
	25.	НЕД.	19.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА	
				комедија Бранислава Нушића	
	27.	УТО.	19.30	КО ТО ТАМО ПЕВА	
				балет на музику Вокија Костића	
	28.	СРЕ.	19.30	МРТВЕ ДУШЕ	
				Н.В. Гогољ / Ана Ђорђевић, гостује Народно позориште, Ниш	
	29.	ЧЕТ.	19.30	ИЗБИРАЧИЦА	50%
				комедија Косте Трифковића	
	30.	ПЕТ.	20.00	ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ	

	02.	ПЕТ.	14.00	XXI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА	ЈУН
				Селекција финалиста (улаз слободан)	
	03.	СУБ.	20.00 <td>XXI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА</td> <td></td>	XXI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА	
				Финале такмичарског програма	
	04.	НЕД.	20.00 <td>XXI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА</td> <td></td>	XXI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА	
				Ревизијални програм – јубилеј Смилане Мандукић	
	05.	ПОН.	20.30 <td>ЦАРСТВО МРАКА</td> <td></td>	ЦАРСТВО МРАКА	
				драма Лава Н. Толстоја	
	06.	УТО.	20.30 <td>СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА</td> <td>50%</td>	СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА	50%
				драма Тенесија Вилијамса	
	07.	СРЕ.	11.00 <td>ДЕЧЈИ ДРАМСКИ ФЕСТИВАЛ</td> <td></td>	ДЕЧЈИ ДРАМСКИ ФЕСТИВАЛ	
				Предшколске установе „Дечји дани“	
		СРЕ.	20.30 <td>ФИЛОЗОФСКИ ТЕАТАР</td> <td></td>	ФИЛОЗОФСКИ ТЕАТАР	
				гостује Борис Буден, разговор води Срећко Хорват	
	08.	ЧЕТ.	20.30 <td>БЕЛА КАФА</td> <td></td>	БЕЛА КАФА	
				комедија Александра Поповића	
	09.	ПЕТ.	19.00 <td>СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА</td> <td></td>	СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА	
				поводом Дана школе АРТМЕДИЈА	
	10.	СУБ.	20.30 <td>ЖЕНИДБА / представа посвећена др Браниславу Војиновићу (1892–1951)</td> <td>50%</td>	ЖЕНИДБА / представа посвећена др Браниславу Војиновићу (1892–1951)	50%
				комедија Николаја В. Гогоља	
		НЕД.	12.00 <td>КОНЦЕРТ ДЕЧЈЕГ ХОРА „ХОРИСЛАВЦИ“</td> <td></td>	КОНЦЕРТ ДЕЧЈЕГ ХОРА „ХОРИСЛАВЦИ“	
	11.	НЕД.	20.30 <td>ЛАЖА И ПАРАЛАЖА / представа посвећена Драгомиру Јанковићу (1867–1944)</td> <td>50%</td>	ЛАЖА И ПАРАЛАЖА / представа посвећена Драгомиру Јанковићу (1867–1944)	50%
				комедија Јована Стерије Поповића	
	12.	ПОН.	20.30 <td>ЗАБАВА КОД МОЦАРТА</td> <td>50%</td>	ЗАБАВА КОД МОЦАРТА	50%
				у извођењу Оперског студија „Борислав Поповић“	
	13.	УТО.	20.30 <td>ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР</td> <td>50%</td>	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР	50%
				комедија Јана Ануја	
	16.	ПЕТ.	21.00 <td>ФРЕНКИ И ЦОНИ</td> <td></td>	ФРЕНКИ И ЦОНИ	
				романтична комедија Т.Мек Нелија, Народно позориште у Београду и Народно позориште Сомбор	
	17.	СУБ.	21.00 <td>ЧЕХОВ ЈЕ ТОЛСТОЈУ РЕКАО ЗБОГОМ</td> <td></td>	ЧЕХОВ ЈЕ ТОЛСТОЈУ РЕКАО ЗБОГОМ	
				драма по тексту Мира Гаврана, у продукцији „YUGOART-a“	
	18.	НЕД.	21.00 <td>СРПСКА ЛАЈКА</td> <td></td>	СРПСКА ЛАЈКА	
				комедија Александра Југовића, НП Кикинда/НП у Београду	
	20.	УТО.	20.30 <td>СУМЊИВО ЛИЦЕ / ПРЕТПРЕМИЈЕРА</td> <td></td>	СУМЊИВО ЛИЦЕ / ПРЕТПРЕМИЈЕРА	
				комедија Бранислава Нушића	
	21.	СРЕ.	20.30 <td>СУМЊИВО ЛИЦЕ / ПРЕМИЈЕРА</td> <td></td>	СУМЊИВО ЛИЦЕ / ПРЕМИЈЕРА	
				комедија Бранислава Нушића	
	22.	ЧЕТ.	20.30 <td>СУМЊИВО ЛИЦЕ</td> <td></td>	СУМЊИВО ЛИЦЕ	
				комедија Бранислава Нушића	
	23.	ПЕТ.	21.00 <td>СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА</td> <td>50%</td>	СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА	50%
				драма Лукаса Берфуса	
	24.	СУБ.	20.30 <td>МЕЂУИГРЕ</td> <td></td>	МЕЂУИГРЕ	
				комедија М. Сервантеса, дипломска представа III године глуме АЛУМ	
	26.	ПОН.	20.30 <td>НУШИЋ – ТРИПТИХ</td> <td></td>	НУШИЋ – ТРИПТИХ	
				дипломска представа прве генерације студената Института за уметничку игру, Београд	
	27.	УТО.	20.30 <td>ЦАРСТВО МРАКА</td> <td></td>	ЦАРСТВО МРАКА	
				драма Лава Н. Толстоја	
	28.	СРЕ.	20.00 <td>ИЗ ЦИКЛУСА „ВЕЛИКАНИ БЕЛКАНТА“</td> <td></td>	ИЗ ЦИКЛУСА „ВЕЛИКАНИ БЕЛКАНТА“	
				вече посвећено Г. Доничетију, у организацији „Арт Кreative“	
	29.	ЧЕТ.	20.30 <td>ЦИЈАНИД У ПЕТ</td> <td></td>	ЦИЈАНИД У ПЕТ	
				драма Павела Кохоута, представа Академије лепих уметности и мултимедија (АЛУМ)	
		ПЕТ.	12.00 <td>МОНОЛОЗИ</td> <td></td>	МОНОЛОЗИ	
				завршни рад III године глуме Академије лепих уметности и мултимедија	
	30.	ПЕТ.	20.30 <td>ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ</td> <td>50%</td>	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ	50%
				комедија Оскара Вајлда	

ПОКЛОН У ЈУН 50% ПОПУСТА НА ЦЕНУ УЛАЗНИЦА
ЗА ОБЕЛЕЖЕНЕ ПРЕДСТАВЕ

ДОГАЂАЈИ – ВЕЛИКА СЦЕНА

- 07.06. АДРИЈАНА ЛЕКУВРЕР, гостују Горги Цуцковски (Македонија) у улози Мауриција и Мирјана Магић у улози Адријане
- 10.06. НОРМА / ПРЕМИЈЕРА I
- 11.06. Х МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ МУЗИКЕ И ИГРЕ „АМАДЕУС“, концерт лауреата
- 14.06. ДОН КАРАЛОС / представа посвећена Бранку Пивничком (1917–1983)
- 17.06. СЕЂАЊЕ НА ГОРДАНУ ЈЕВТОВИЋ, аутор Владимир Јовановић, издавачи МПУС, Народно позориште у Београду и PRESS CLUB
- 17.06. НОРМА / ПРЕМИЈЕРА II
- 20.06. ТРАВИЈАТА, ПОВОДОМ НАЦИОНАЛНОГ ДАНА СУВЕРЕНОГ МАЛТЕШКОГ РЕДА гостују Клер Кулен (САД) у улози Виолете и Алберто Мстромарино (Италија) у улози Ж. Жермона
- 24.06. ОТЕЛО, гостују: диригент Ђана Фрата (Италија), Никола Китановски у улози Отело и Евгенија Јермеић у улози Дездемоне
- 28.06. МРТВЕ ДУШЕ, Н.В. Гогољ / Ана Ђорђевић, гостује Народно позориште, Ниш
- 30.06. ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ

ГОСТОВАЊА

- 06.06. БИЗАРНО – Ревизијална представа народних позоришта из региона (20 година новог ЦНП), Подгорица
- 13.06. ИВАНОВ – МНТ ФЕСТ, Скопје
- 16.06. БЕЛА КАФА – Позоришни маратон, Сомбор
- 17.06. МАРИЈА СТУАРТ – Позоришни маратон, Сомбор
- 07.07. ИВАНОВ – Фестивал „Пургаторије“, Тиват
- 07.08. и 09.07. ДАМА С КАМЕЛИЈАМА – Интернационални фестивал у Пекингу, Кина
14. и 15.07. ДАМА С КАМЕЛИЈАМА – Шангај, Кина
- 31.08. КО ТО ТАМО ПЕВА – затварање Фестивала „Пургаторије“, Тиват

www.narodnpozoriste.rs

ДОГАЂАЈИ – СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

- од 02.06. до 04.06. XXI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА у организацији Удружења балетских уметника Србије
- 02.06. Селекција финалиста (улаз слободан)
- 03.06. Финале такмичарског програма
- 04.06. Ревизијални програм – јубилеј Смилане Мандукић

- 07.06. ДЕЧЈИ ДРАМСКИ ФЕСТИВАЛ Предшколске установе „Дечји дани“
- 07.06. ФИЛОЗОФСКИ ТЕАТАР, гостује Борис Буден, разговор води Срећко Хорват
- 09.06. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА, поводом Дана школе АРТМЕДИЈА
- 10.06. ЖЕНИДБА / представа посвећена др Браниславу Војиновићу (1892–1951)
- 11.06. КОНЦЕРТ ДЕЧЈЕГ ХОРА „ХОРИСЛАВЦИ“
- 11.06. ЛАЖА И ПАРАЛАЖА / представа посвећена Драгомиру Јанковићу (1867–1944)
- 12.06. ЗАБАВА КОД МОЦАРТА, у извођењу Оперског студија „Борислав Поповић“
- 21.06. СУМЊИВО ЛИЦЕ / ПРЕМИЈЕРА
- 24.06. МЕЂУИГРЕ, дипломска представа III године глуме Академије лепих уметности и мултимедија
- 26.06. НУШИЋ – ТРИПТИХ, дипломска представа прве генерације студената Института за уметничку игру, Београд
- 28.06. ИЗ ЦИКЛУСА „ВЕЛИКАНИ БЕЛКАНТА“, вече посвећено Г. Доничетију, у организацији „Арт Кreative“, под менторством Николе Китановског
- 29.06. ЦИЈАНИД У ПЕТ, представа Академије лепих уметности и мултимедија
- 30.06. МОНОЛОЗИ, завршни рад III године глуме Академије лепих уметности и мултимедија

